

mis tuhhat ja tuhhat loma metsade ja merrede sees kossutab, ehk kui se otsata rahho, mis Jäsa süddamest taewast taewani ullatab. Sepärrast armad wannemad, isad ja emmad, kelle kodda Jummal laste õnnega ehitab, murretsuga nende omma diekest, selle tillukesse järrelkaswjarahwa eest, ja saatke neile õppust jo maast maddalast ühhe puhta ja mõistlikku ello pole, kõige irmo ja kartussiga Jäsanda sees. Sest teadke küll, et innimesse ello ja õn, mis kirjum on, kui se lillike wälja peäl, ennamast ikka se järrele saab olla, kuida tedda norelt juhhatati. Et nüüd ka innimessele temma ehitusseks siin maa peal waim ja mõistus ja lotus ühhe teise ello pole ossaks sai, siis põllego kustumatta temma süddames ka se iggatseminne, ikka eddasi ning eddasi jõuda selles, mis tarwis temmale neid andit anti, se on: tarfusses ja süddame puhtusses ilmonsata, ühheks tähheks ning tunnistusseks, et temma sedda ka ommalt poolt tännoga mõista ja wasto wõtta püiab, et tedda ühhe kõrgema ello ossalisseks üllendati, kui se ello on, mis üksinda leiba ja riet tarwitseb.

Tarfus, mo armad, on parrem kui kuld, ja ea südda ehitab ennam kui illo.

Mbg.